

ἄρρην (τύπ. ἄρσην). Ἄρσενικός, male, Παρμενίδης 12.5-6 ἄρ-
σενι θῆλυ μιγῆν τὸ τ' ἐναντίον αὐτὶς ἄρσεν θηλυτέρω. Ἐμπε-
δοκλῆς 65 <τὰ δ' ἔμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ> 67 τοκάς ἄρρε-
νος. || **ἄρρεν**. Πυθαγόρειοι B 5 (DK I 452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα
λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγομένας· πέρας καὶ ἄπειρον,
ἄρρεν καὶ θῆλυ. Πρβλ. ἀνήρ.

ἀρτιοπέριττος. Ἄρτιος καὶ περιττός μαζί, compound of even
and odd, Φιλόλαος 5.3 ὅ γα μὲν ἀριθμὸς ἔχει δύο μὲν ἴδια εἶδη,
περισσὸν καὶ ἄρτιον, τρίτον δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων μιχθέντων ἀρτιο-
πέριττον.

ἄρτιον (ἀντίθ. περιττόν). Ἄρτιον, even, Φιλόλαος 5 ἀριθμὸς ἔχει
δύο μὲν ἴδια εἶδη περισσὸν καὶ ἄρτιον Πυθαγόρειοι B 5 (DK I
452,40) τὰς ἀρχὰς δέκα λέγουσιν εἶναι τὰς κατὰ συστοιχίαν λεγο-
μένας· πέρας καὶ ἄπειρον, περιττόν καὶ ἄρτιον. Πρβλ. ἀρτιο-
πέριτος.

ἀρύειν. Βλ. ἀπαρύειν.

ἀρχαῖος (συνών. γηραιός, παλαιός, ἀντίθ. νέος). Ἀρχαῖος/πα-
λαιός, ancient/old, Δημόκριτος 5 λέγειν Δημόκριτον περὶ Ἀναξα-
γόρου, ὥς οὐκ εἶησαν αὐτοῦ αἱ δόξαι αἵ τε περὶ ἡλίου καὶ σελήνης,
ἀλλὰ ἀρχαῖαι, τὸν δὲ ὑφηγῆσθαι 278 ἀπὸ φύσιος καὶ καταστά-
σιός τινος ἀρχαίης.

ἄρχειν (συνών. κυβερνᾶν) 1. Προκαλῶ/διευθύνω, instigate/
guide, Παρμενίδης 12.4 στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει 2.
Κυβερνῶ, rule, Δημόκριτος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνοήτοιςιν
ἢ ἄρχειν. || τὸ ἄρχειν. Δημόκριτος 267 φύσει τὸ ἄρχειν
οἰκῆιον τῷ κρέσσονι. || **ἄρχεσθαι** 1 (ἀντίθ. τελευτᾶν). Ἀρχίζω,
begin, Παρμενίδης 5 ξυνὸν δέ μοι ἐστίν, ὁππόθεν ἄρξωμαι
8.9-10 τοῦ μηδενὸς ἀρξάμενον Μέλισσος 2 (ἦρξατο
γὰρ ἄν ποτε γενόμενον) ... ὅτε δὲ μήτε ἦρξατο μήτε ἐτε-
λεύτησεν Ἀναξαγόρας 12.11-15 ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἦρξατο πε-
ριχωρεῖν 13 καὶ ἐπεὶ ἦρξατο ὁ νοῦς κινεῖν Διογένης 1 λό-
γον παντός ἀρχόμενον 2 (συνών. κυβερνᾶσθαι). Ἐξουσιάζ-
ομαι/κυβερνῶμαι, be ruled/be governed, Ἡράκλειτος 84 b κί-